

Երկուշաբթի, 9 Նոյեմբեր, 2020

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈՁՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, փուլ ինձ իմասպութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 51

ՆԵՐՈՒՄԻ ԽՆԴՐԱՆՔ

Ողորմէ ինծի, ով Աստուած, դուն՝ որ այնքան ողորմած ես.

Ֆու անսահման գրութեամբդ իմ յանցանես ներէ ինծի:

Ամբողջութեամբ մաքրէ զիս իմ անօրէնութենէս, եւ իմ մեղքէս զիս սրբէ:

Գիտեմ, յանցանեք գործեցի, մեղքս բնաւ միտքէս չ'ելլեր:

Քեզի, միայն քեզի դէմ մեղանչեցի, Տէր,

գործեցի այն՝ ինչ որ դուն չարիք կը նկատես:

Ուստի ներումիդ ցողով սրբէ զիս, եւ պիտի մաքրուիմ,

լուա զիս, եւ ձիւնէն աւելի մաքուր պիտի ըլլամ:

Մաքուր սիրտ մը հաստատէ մէջս, ով Աստուած,

նոր եւ ուղիղ հոգի դիր իմ ներսիդիս:

Ներկայութենէդ մի զրկեր զիս, Տէր,

եւ ֆու Սուրբ Հոգիդ քող չլիք զիս:

Փրկութեանդ ցնծութիւնը տուր ինծի,

եւ ֆու կամֆիդ հնազանդ հոգի մը դիր իմ մէջս:

Եթէ զոհ կամենայիր՝ պիտի մատուցանէի,

բայց ողջակէզ դուն չես ուզեր:

Ուզած զոհի զղումով լի հոգի մըն է, ով Աստուած,

հետեւաբար մի մերժեր զղումնալից եւ ընկնուած իմ սիրտս:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈՁՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասառպար Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի զիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի զնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երթեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԱՆ ՆԻԹԸ
ՀԱՅՈՒԹԵԱ ՄԱՐԳԱՐԷՇՈՒԹԻՒՆ
4:1-18 ԳԼԽ

ՆԱԲՈՒԳՈԴՈՆՈՍՈՐԻ ԵՐԿՐՈՐԴ ԵՐԱՋԸ

«Քարձեալը կը փիրէ մարդոց թագաւորութեանը վրայ ու զանիկա իր ուզածին կու փայ» (17, 25, 32 հմբ):

Պահը հասած է, որ Նաբուգոդոնոսոր թագաւորը խոսպովանի ու վկայէ Քարձեալ Ասպուծոյ իրեն ըրած նշաններն ու հրաշքները. «Անոր նշանները որքան մեծ ու հրաշքները որքան գօրաւոր են. անոր թագաւորութիւնը յափենական թագաւորութիւն է ու անոր իշխանութիւնը դարէ դար կը մնայ» (3 հմբ):

Ընդհանրապէս Նաբուգոդոնոսոր թագաւոր իր փանը մէջ հանգիստ էր ու իր պալատին մէջ կը զուարձանար, սակայն երազ մը փեսաւ, որ զինք վախցուց ու իր զիստոն տեսիլքները զինք խռովեցուցին: Յաճախ որպէս մարդ արարածները կը մոռնանք, որ մեր ունեցած հարսպութիւնը, հանգիստ ու զուրածութիւնը Ասպուծոյ կողմէ դրուած պարզեներ են, սակայն այդ բոլորը մեզի կը վերագրենք, որուն հետեւանքը կ'ըլլայ հպարփութիւն, ամրարփաւանութիւն եւ եսակեղրոն կեանք: Ահա ճիշդ այդպիսին եղած էր նաև Նաբուգոդոնոսորի կեանքը, որուն համար ալ Ասպուած փարքեր ձեւերով կը միջանքէ, որպէսզի անիկա դարձի զայ, ապաշխարէ ու փրկուի, այլապէս այդ երեւոյթը զինք դեպի կորուսպ կը փանի:

Այս հափուածը կը ներկայացնէ մեզի, Նաբուգոդոնոսորի կեանքի օրինակովը, դարձի, ապաշխարութեան օրինակ մը, թէ որքան զգուշ պետք է ըլլայ ժիշնալու հպարփութեան զիրկը, որ մեզ դիւրաւ կը հեռացնէ Ասպուծմէ: Միւս կողմէ, ապաշխարութիւն կը նշանակէ նաև մորքի փոփոխութիւն, ինչպէս պիփի ըստ Պողոս Առաքեալ. «Ուսպի մոհցէք ձեր հին ինքնութիւնը, այսինքն՝ ձեր նախկին ապրելակերպը, որ խարուսիկ ցանկութիւներով ապականած էր, վերանորոգուեցէք հոգիով՝ ձեր մորածելակերպը փոխելով, եղէք նոր մարդ մը՝ Ասպուծոյ պարկերին համաձայն սպեղծուած, եւ ապրեցէք ճշմարիփ կեանքը՝ արդարութեամբ ու սրբութեամբ» (Եփես 4:22-24):

Ահա, երկրորդ անգամ ըլլալով, Նաբուգոդոնոսոր երազ մը կը փեսնէ, եւ ինչպէս առաջին երազի պարագային էր, այս անգամ եւս երազի ճամբով Ասպուած ցոյց կու փայ, թէ ինչպիսի վախճան պիփի ունենայ: Ուսպի, խորքին մէջ այս երազները առիթներ են թագաւորին, որպէսզի անդրադառնայ իր ընթացքին, դարձի զայ, որպէսզի փրկուի, այլապէս դարպապարփութիւն կը սպասուի: Որովհետեւ ի վերջոյ, այս հափուածը նաև ցոյց կու փայ Ասպուծոյ անսահման սերը հանդէպ մեղաւոր մարդ արարածին, որովհետեւ Ասպուած մեղաւորին մահը չ'ուզեր, այլ անոր դարձը եւ փրկութիւնը:

Ահա երազին մէջ թագաւորը ծառ մը փեսաւ, եւ այդ ծառը, «որ մեծցաւ եւ ուժովցաւ ու անոր բարձրութիւնը միշեւ երկինք հասաւ», բայց «Քարձեալին վճիռը հասաւ, որ այդ ծառը կփրուի, մարդոց մէջէն վրնիքեն եւ անոր բնակութիւնը ըլլայ դաշփի անասուններուն հետք, եւ անոր վրայէն եօթը ժամանակ պիփի անցնի, մինչեւ զիրքնաս թէ մարդոց թագաւորութեանը վրայ Քարձեալը կը փիրէ ու զանիկա իր ուզածին կու փայ» (17 հմբ):